

Arrest

nr. 234 523 van 26 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DOUTREPONT
Haachtsesteenweg 55
1210 SINT-JOOST-TEN-NODE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 4 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ASSELMAN *loco* advocaat M. DOUTREPONT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de etnie Igbo te behoren en Christen te zijn. U verklaarde homoseksueel geaard te zijn. U stelde geboren te zijn op 28 juni 1994 te dorpje Ubaha Orado (Obilorwu straat), Mbituloi Local Government, Imo State. U woonde aldaar bij uw oma langs moederskant genaamd W./R., na uw lagere school trok u naar het dorp Umuape (Umualmu straat) in Rivers State bij uw ouders, alwaar u uw secundaire scholing verder zette. Tijdens uw verblijf in Rivers State is uw oma W.e/R. overleden. In het jaar 2010 ging u terug naar de Obilorwu straat, alwaar u bij uw beide ouders en uw zus F. woonde.

U stopte vervolgens met schoolgaan tijdens SS3 (tijdens de periode 2011-2012). Op 19-jarige leeftijd (ongeveer sinds februari 2013) begaf u zich dan weer naar Ibadan (Odono straat), Oyo State. Uw moeder O. (C.) C. en uw zus F. verblijven nog steeds in Ubaha Orado.

Toen u in Ibadan woonachtig was, werkte u in een shop gelegen in de Qincelima straat, dit betrof een zaak in motor onderdelen. Deze shop was eigendom van uw werkgever, een zekere Mr. C. (cfr. C. O.), hij gaf u eveneens onderdak in een apart deel van zijn woning. Op een bepaald moment, tijdens de nacht, vertrok u samen met Mr. C. aan de shop richting jullie woning. Hij begon u in zijn auto plots aan te raken, hij trachtte meer specifiek uw geslachtsdeel te betasten. Tevens vroeg hij u of u zijn vriend kon zijn. U voelde zich hier niet goed bij, u had immers nog nooit eerder seksueel contact gehad, met een man noch vrouw. Vanaf dat moment trachtte u Mr. C. dan ook te mijden. Op een bepaald moment kreeg u evenwel financiële moeilijkheden. Immers uw vader kampte met een nierprobleem waardoor de ziekenhuisrekeningen zich opstapelden, u had onvoldoende geld om de huur van uw woning en van de shop aan Mr. C. te betalen. Mr. C. begon na een tijdje het achterstallige geld op te eisen. Indien u evenwel zijn voorstel zou aanvaarden - meer bepaald om als zijn vriend door het leven te gaan, om hem plezier te geven (cfr. seksueel contact met hem te hebben) - zou hij uw schulden laten vallen. Gezien u geen andere optie had, besloot u seksueel contact met deze man te hebben en een relatie met hem aan te gaan (periode 2014-2015), het zou immers makkelijker zijn voor u dan, u zou hem niet meer hoeven te betalen. Op 28 december 2015 - toen u in Mr. C. zijn kamer aanwezig was en jullie seksueel contact hadden - werd er plots op de deur geklopt door twee van jullie huisgenoten, genaamd Stanley en Kevin. U denkt dat deze twee mannen een vermoeden hadden omtrent jullie relatie en daardoor bij jullie aanklopten. Hierop opende Mr. C. – in zijn short - de deur, er bleken toen nog andere mensen buiten te staan. Toen de menigte vaststelde dat u in Mr. C.'s slaapkamer aanwezig was, begonnen ze te gillen en werden jullie geslagen, waarop ze jullie meenamen op straat, doorheen het gehele dorp, dit terwijl u naakt was en uw baas enkel een short aan had. Ze brachten jullie vervolgens naar de 'Chief of Security' van Ibadan, alwaar jullie werden opgesloten in zijn huis. Jullie zouden daarna zeker en vast in de gevangenis belanden. Rond middernacht slaagde u er evenwel in te ontsnappen, u verstopte zich vervolgens in een container van een handelaar die naar Lagos reisde. U trok daarna te Lagos naar de shop van uw zakenpartner C., die u de volgende ochtend aldaar naakt aantrof. Toen aan het licht kwam dat u ontsnapt was in Ibadan, werd u in uw dorp gezocht, er werd aan uw ouders gevraagd waar u zich bevond, tevens werden ze op de hoogte gebracht van wat u had gedaan. Hierop werd uw vader in uw plaats gearresteerd. Nadat u een week bij C. had gelogeed, stelde laatstgenoemde u op tv te hebben gezien als zijnde gezocht, hij kon u aldus niet langer bescherming aanbieden. Vervolgens slaagde C. erin om u in januari 2016 via Niger naar Libie te laten reizen. Uw vader C.N. is tenslotte in juni 2016 in het politiekantoor overleden. U diende te België op 14 december 2017 een verzoek om internationale bescherming in.

U voegt ter staving van dat verzoek een Statement' dd. 12 juni 2016 van 'The Nigeria Police Invitation and Custody' toe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'persoonlijke vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Immers uit uw verklaringen kan geenszins worden afgeleid dat u homoseksueel geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar Nigeria en dat u omwille daarvan een risico op 'vervolging' of op het 'lijden van ernstige schade' zou lopen.

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en vervolging te vrezen in Nigeria omwille van uw seksuele geaardheid. Het CGVS trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Nigeria.

Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier echter niet overtuigd dat u homoseksueel bent. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. Uw opeenvolgende verklaringen over uw seksuele geaardheid en identificatie, de ontdekking en bewustwording van uw homoseksualiteit en uw eerste homoseksuele seksuele ervaringen en uw gevoelens, gedachten en ervaringen hieromtrent, het ontstaan van uw relatie met Mr. C. en uw verklaringen over uw toekomstplannen zijn dermate vaag en ontwijkend en in strijd met de homofobe Nigeriaanse context, dat geen geloof kan worden gehecht aan uw homoseksuele geaardheid.

Vooreerst is het opmerkelijk hoe u dermate makkelijk het voorstel van uw werkgever Mr C. – meer bepaald om als zijn vriend door het leven te gaan en om hem plezier te geven (cfr. seksueel contact met hem te hebben) – zou hebben weten te aanvaarden. U stelt in dit kader immers het volgende: “Ik accepteerde het nog niet, ik ging naar mijn huis, begon na te denken, hoe aan geld geraken, dan zei ik geen probleem, ik aanvaard wat u zei” (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30 april 2019 p. 10, hierna genoemd cgvs p. 10). U gevraagd hoelang u dan wel had nagedacht over zijn voorstel, geeft u aan dezelfde dag uw beslissing te hebben genomen, immers u had hem gezien, hij kwam tijdens de nacht terug, u deed de poort open, u zei ok ik ga akkoord met wat u zei (cgvs p. 11). Gepolst welke afwegingen u in dit kader hebt gemaakt, alvorens uw definitieve beslissing te nemen, stelt u het volgende: “Ik dacht aan de ziekenhuisrekeningen, al het geld dat ik spaarde, ik gaf het uit aan het ziekenhuis, ik had niet genoeg geld, moeder ook niet. Hij zei als ik hem toelaat, dingen gaan makkelijk zijn voor me. Het geld dat ik hem moest, daarmee kon ik de ziekenhuisrekeningen betalen, ik kon niet aan genoeg geld geraken voor de rekeningen, daarom deed ik het” (cgvs p. 11). **Het is dan ook frappant dat u het voorstel van Mr. C. – om namelijk als zijn vriend door het leven te gaan en seksueel contact met hem te hebben – nog dezelfde dag zondermeer zou hebben aanvaard en u als enige ‘afweging’ zou hebben gemaakt dat u onvoldoende geld had om de (ziekenhuis) rekeningen te betalen, vooral daar u zich in een overduidelijke homofobe maatschappij bevond. Meer nog, uit uw verklaringen blijkt dat u op het moment van uw beslissing zelfs nog niet had stilgestaan bij welke soort van relatie u diende aan te gaan – u dacht daar immers op dat moment niet over na – en u er toen zelfs niet van op de hoogte was wat de relatie precies zou inhouden en wat Mr. C. dan wel van u zou verwachten in dit kader, u kende immers zijn geest niet (cgvs p. 11). Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom u zich zou engageren tot een homoseksuele relatie - en de hiermee gepaard gaande seksuele contacten - te midden van een homofobe Nigeriaanse maatschappij, alvorens elk aspect van deze ‘gesloten overeenkomst’ te kennen en exact te weten waartoe u zich dan wel exact engageerde. In tegendeel, men zou er eerder van uitgaan dat u eerst alle andere mogelijke pistes – teneinde uw financiële problemen de baas te kunnen – zou zijn nagegaan, alvorens u in een homoseksuele relatie te gooien. Uit de door u afgelegde verklaringen blijkt evenwel dat u compleet heeft nagelaten dit te doen.** U geeft immers aan dat er geen andere mogelijkheid was om aan geld te geraken, doch als er u wordt gevraagd of u op zijn minst een ander voorstel hebt trachten te doen aan Mr. C. – denk maar aan extra werkuren presteren, andere werk gerelateerde jobs voor hem uitoefenen – ontkent u dit ten stelligste, hij betreft een zakenman en u kon geen andere jobs voor hem doen (cgvs p. 14). Nogmaals gevraagd of u dit met Mr. C. trachtte te spreken, of er mogelijks een andere oplossing voor uw schulden bestond, ontkent u dit wederom, u vroeg hem dat niet (cgvs p. 14).

Verder slaagt u er ook allesbehalve in te verklaren en aannemelijk te maken hoe u van een relatie ontstaan uit een bepaalde vorm van dwang - gezien u als werknemer aan uw werkgever Mr. C. geld was verschuldigd en u door als zijn vriend door het leven te gaan uw schulden kwijtgescholden zag – op zeer korte tijd wist te evolueren naar een genotsrelatie waar u zich wel in wist te vinden en naar het besef dat u eigenlijk homoseksueel was. Zo geeft u aan dat jullie – na het ‘afgesloten akkoord’ – binnen één week tijd seksueel contact hebben gehad (cgvs p. 11). U beschrijft dit eerste contact als volgt: “Mijn eerste keer, een man die me date, ik voelde me niet goed. Ik voelde pijn, voelde me niet goed. Mijn lichaams systeem veranderde, na de eerste keer, ik voelde me niet goed, ik was in shock, ik voelde me niet goed” (cgvs p. 11). U verduidelijkt dat u anders was op de manier waarop u werkte, lachte, u was eerder stil tijdens de week (cgvs p. 11). Evenwel na een tijdje veranderde het, Mr. C. overtuigde u dat het de eerste keer moeilijk zou zijn, u pijn zou voelen, u moest er niet over nadenken, u ging na een korte tijd eraan gewoon zijn (cgvs p. 11).

U geeft verder aan dat dit klopte en u er wel degelijk aan gewoon werd (cgvs p. 12). U gevraagd hoelang het dan wel duurde bij u voordat er iets veranderde, stelt u dat de eerste en tweede keer seksueel contact niet hetzelfde zijn (cgvs p. 12). Immers de eerste keer was zeer pijnlijk voor u, de tweede keer was niet zo pijnlijk als de eerste keer (cfr. fysiek) (cgvs p. 12). Gepolst naar uw psychologische ervaringen tijdens uw seksueel contact met Mr. C., stelt u de eerste keer er geen gevoelens bij te hebben gehad, het was immers niet in uw geest om dat te doen, u had geen gevoelens toen (cgvs p. 12). Gevraagd naar de tweede keer, geeft u weer dat de tweede keer niet was zoals de eerste keer, het voelde de tweede maal nog niet goed, maar niet zoals de eerste keer (cgvs p. 12). U verduidelijkt in dit kader dat de tweede keer een klein beetje beter was dan de eerste keer (cgvs p. 12). U letterlijk gevraagd of er een moment was waarop u van uw seksueel contact met Mr. C. begon te genieten, bevestigt u dit, u denkt dat dit vanaf ongeveer één maand na jullie eerste seksueel contact was (cgvs p. 12). U vervolgt: "Na de eerste en tweede en derde keer. Eerste en tweede keer voelde ik me niet goed, en derde, ik voelde geen plezier erin" (cgvs p. 12). U denkt dan ook dat u vanaf de vierde keer seksueel contact, meer plezier eraan beleefde, dit zou dan na ongeveer één maand zijn geweest, jullie deden het immers vier of vijf keer in één maand (cgvs p. 12-13). U gevraagd hoe dit plezier er precies is gekomen, wat er voor u veranderde en hoe u van pijn naar plezier wist te gaan, luidt uw antwoord als volgt: "Omdat, in het begin, het was de eerste keer, seks, hij probeerde me te overtuigen dat ik me beter zou voelen, eerste keer is altijd zo, je wordt het gewoon, dus..." (cgvs p. 13). Nogmaals gevraagd hoe u van pijn naar plezier wist te gaan, geeft u het volgende weer: "Ik geraakte aan dat punt, na de eerste keer seks, hij begon mijn geest te bewerken, niet weg gaan van hem, wat heb je nodig, wat wil je eten, hij deed veel voor me. Ik weet niet of de tweede keer na meer dan een week was, hij sprak altijd tegenover mijn geest, om bij hem te zijn." U gaat verder, stellend dat jullie een relatie en seks met elkaar hadden, u begon gevoelens voor hem te krijgen (cgvs p. 13). U nogmaals gevraagd waarom u seks met hem leuk begon te vinden, geeft u aan omdat jullie het vaak deden, het was niet zoals ervoor, u begon gevoelens te krijgen (cgvs p. 13). U bevestigt vervolgens nogmaals gevoelens te zijn beginnen krijgen voor Mr. C. w gezien jullie vaak seksueel contact hadden. Het was immers niet de eerste en tweede keer, u kreeg gevoelens doordat jullie vaak seksueel contact hadden (cgvs p. 13). U herhaalt uzelf nogmaals, u had de eerste keer geen gevoelens voor hem, u had toen nog geen gevoelens voor mannen, dus u had geen gevoelens voor hem, u kreeg evenwel gevoelens na vaak seksueel contact te hebben gehad, u werd toen verliefd op hem, u houdt van hem (cgvs p. 13). Meer nog, jullie hadden zelfs een goede relatie, hij was er immers altijd voor u, dus het was een goede relatie (cgvs p. 11). U verder nog gevraagd of u zich uiteindelijk dan als homoseksueel identificeert, bevestigt u dit, dat is immers wat u goed en gelukkig maakt, u zou dan ook enkel tot mannen aangetrokken zijn en niet tot vrouwen (cgvs p. 14). U gevraagd naar het moment waarop u met zekerheid wist dat u mannen verkoos en aldus homoseksueel bent, geeft u als moment aan van toen u met Mr. C. was (cgvs p. 14). Gepolst naar het exacte moment binnen jullie relatie, waarop dit besef tot u doordrong, stelt u het volgende: "Als ik bij hem was, het was mijn eerste relatie waarin ik seks had, ik begon gevoelens voor mannen te hebben, ik heb geen enkele gevoelens voor vrouwen" (cgvs p. 14). U voegt toe: "Ik ken niet het exacte moment, maar toen ik met hem was, alles met hem deed, toen besepte ik het, ik ken het moment niet" (cgvs p. 14). U erop gewezen dat u tijdens het interview voor het Commissariaat reeds eerder gevoelens voor een vrouw – een zekere P. – had aangehaald en wat er dan precies was veranderd, stelt u toen nog nooit een relatie met een man te hebben gehad, sinds u een relatie had met een man, besepte u dat u mannen verkiest, seks met mannen, daarom prefereert u mannen (cgvs p. 15). **U slaagt er aldus allesbehalve in te verklaren en aannemelijk te maken hoe u van een relatie aangevat onder dwang – meer bepaald een relatie tussen een ondergeschikte werknemer en een dominante werkgever aangegaan onder uitgeoefende druk omwille van een verschuldigde som geld - naar een genotsrelatie met Mr. C. en naar een ontdekking van uw tot dan toe latente homoseksuele geaardheid bent kunnen evolueren - en dit overigens op amper een maand tijd – en welk (gevoels)proces u hierbij hebt doorlopen. Uw verklaringen in dit kader - dat u eraan "gewoon werd", Mr. C. veel voor u deed en u een maand na aanvang van deze gedwongen relatie en aldus na een viertal keer seksueel contact met deze man te hebben gehad, zomaar gevoelens voor hem zou beginnen zijn te ontwikkelen en u dan ook nog eens door deze gedwongen relatie en door het gedwongen seksueel contact met deze man uw homoseksuele geaardheid wist te ontdekken - weten dan ook allesbehalve te overtuigen. Men kan overigens logischerwijze verwachten dat er een langdurig proces aan vooraf gaat alvorens dergelijke gevoelens te accepteren en alvorens deze dominante man (cfr. Mr. C.) – dewelke tenslotte misbruik maakte van uw ondergeschikte positie als zijnde een werknemer die bij hem in de schulden stond - te vergeven, laat staan er een relatie mee te beginnen en uw homoseksuele relatie hierdoor te ontdekken.**

Van iemand die voor het eerst zijn homoseksuele geaardheid ontdekt, beleeft en ervaart te midden van een homofobe maatschappij als Nigeria – dit overigens op basis van een relatie onder dwang aangevangen – kan men er logischerwijze van uitgaan dat deze zich daar niet zo snel en niet zo eenduidig positief zou over uitlaten, doch dat er twijfels zouden rijzen omtrent deze homoseksuele geaardheid en dat het aanvaardingsproces meer tijd en reflectie zou vragen. Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit zou hebben gepoogd om uw homoseksualiteit te negeren noch dat u ooit zou hebben gedacht dat deze gevoelens wel zouden kunnen overgaan, wat op z'n minst gezegd bevreemdend is, temeer daar uw gevoelens volgens uw verklaringen ontloken nadat u onder dwang seks had gehad met een man, en u zich voordien nooit eerder aangetrokken had gevoeld tot jongens (cgvs p. 9). U vooreerst – in het kader van het aanvaardingsproces van uw homoseksuele geaardheid - gevraagd wat er dan wel in u om ging toen u besepte homoseksueel te zijn, luidde uw antwoord als volgt: "Ik voelde niets slecht, ik voelde me niet schuldig, soms is het leven over wat je beslist te doen of waar vrienden u toe leiden. Als dat u gelukkig maakt. Het gaat over uzelf en wat u gelukkig maakt, hoe het moet zijn" (cgvs p. 15). U vervolgt uw relaas, stellend dat mensen bijvoorbeeld wiet roken, dat zorgt voor geluk bij hen, sigaretten, bier, in het leven vind je zaken die je leuk vindt, en u zou in het leven mannen leuk vinden (cgvs p. 15). Gepolst of u het al dan niet moeilijk vond om uw homoseksuele geaardheid te aanvaarden, geeft u aan niet op één dag wakker te zijn geworden, 'ik wil homo zijn', u dacht niet over de problemen na, enkel over de toekomst en het leven dat u leidde (cgvs p. 15). **Hoewel u aldus vooreerst overduidelijk aangaf niets slecht noch een schuldgevoel te hebben waargenomen, u in het leven mannen leuk zou vinden en dit u gelukkig zou maken, u niet over de problemen nadacht, enkel over de toekomst en het leven dat u leidde, keert u plots helemaal uw kar, stellend dat het voor u toen wel degelijk zeer moeilijk was, u ziet nu niets moeilijk, maar toen wel (cgvs p. 15). U bevestigt nogmaals het toen wel moeilijk te hebben gevonden, nu evenwel niet meer (cgvs p. 15). Gezien u net had aangehaald dat u wel degelijk over de toekomst reflecteerde, werd er u dan ook de vraag opgeworpen of u een toekomst met Mr. C. wou, waarop u dan weer opmerkelijk genoeg het volgende repliceerde: "Ik kan niet ja of nee zeggen, ik was nog jong, ik dacht niet over de toekomst, ik was bij hem, alles ging goed tussen hem en mij" (cgvs p. 15). U bevestigt vervolgens nogmaals niet te hebben nagedacht over de toekomst met Mr. C. (cgvs p. 15). Het is dan ook uitermate vreemd dat u er in Nigeria nooit zou hebben bij stilgestaan wat de toekomst voor u en uw voorgehouden vriend Mr. C. in petto zou hebben en dat u nooit zou hebben getracht tot een oplossing te komen teneinde uw seksualiteit openlijk te kunnen beleven. U nog gevraagd of u ooit zou hebben getracht om uw eigen homoseksualiteit pogen te negeren, gedacht dat het gevoelens waren die mogelijks wel zouden overgaan, ontkent u dit wederom (cgvs p. 16). U geeft vervolgens aan dat u er bij het besef van uw homoseksuele geaardheid wel degelijk van op de hoogte was dat homoseksualiteit in Nigeria een taboe betreft en het niet wordt aanvaard (cgvs p. 15). U dan ook gevraagd wat er – gezien de homofobe maatschappij in Nigeria – in u om ging toen u besepte homoseksueel te zijn, antwoordt u simpelweg het volgende: "We waren samen, hij zei me om de andere jongens niet te laten weten dat we een relatie hebben. Geheim tussen hem en mij, ik zei ok. Laat niemand weten dat we een relatie hebben" (cgvs p. 16). U vervolgt: "Hij zei me alles over homoseksualiteit, zei dat als de jongens het te weten komen, gaan ze het vertellen, ok geheim tussen ons, ik hield mijn mond gesloten, ervoor praatten we vaak, nadien hield ik afstand, enkel hallo, goedemorgen". U vervolgt: "Ik voelde, ik hoorde verhalen van vrouwen en vrouwen die seks hadden, iedereen ging met hen naar de stad, doorheen de stad gevoerd, dan naar de GS. Maar ik zag het niet fysiek, ik hoorde het. Ik zei ik kan er niets aan doen, enkel zien dat niemand het merkt, we deden het in de kamer, mensen konden het niet opmerken" (cgvs p. 16). **Het is dan ook ontzettend opmerkelijk dat u het (gevoelsmatige) besef en aanvaardingsproces van uw homoseksuele geaardheid binnen de Nigeriaanse homofobe maatschappij enkel en alleen reduceert tot 'ik kan er niets aan doen' 'onze relatie diende geheim te blijven' en 'de twee jongens (cfr. jullie huisgenoten S. en K.) mochten er niet van op de hoogte worden gesteld'.****

Overigens spreekt u zichzelf uitdrukkelijk tegen op dit vlak, men kan immers logischerwijze niet inzien hoe het enerzijds verborgen houden van jullie relatie voor ondermeer jullie beide huisgenoten K. en S. enerzijds te rijmen valt met de plotselinge afstand die u tot hen zou hebben genomen - na aanvang van uw relatie met Mr. C. - anderzijds. Meer nog, u geeft in dit kader zelfs toe dat S. en K. hoogstwaarschijnlijk wel degelijk op de hoogte waren van jullie homoseksuele relatie, dit gezien uw plotselinge afstandelijke houding jegens hen. U immers gevraagd of mensen wisten dat Mr. C. op mannen viel, geeft u onmiddellijk Stanley en Kevin als antwoord weer (cgvs p. 19). Gevraagd hoe het komt dat zij dit wisten, luidt uw antwoord als volgt: "Omdat, we wonen in dezelfde samenstelling, ik had een relatie met hem, we praatten ervoor normaal, gingen samen buiten, nadien gaf ik ze geen tijd meer, enkel ik en Mr. C., misschien vermoedden ze dat er iets aan de hand was."

U gevraagd waarom u zich dan anders tegenover beide jongens gedroeg, stelt u het volgende: "Hij zei me dat ze het niet mochten ontdekken, de meeste tijd was ik bij Mr. C.. Van als ik bij hem ben, zaken veranderen, in de ochtend als ik naar de shop ga, ik moet wachten op taxi, hij nam me met zijn auto naar de shop, in het terugkeren ook. Mijn gesprekken waren korter met hen, enkel kort groeten, niet samen zitten, niet meer lachen,..." (cgvs p. 19). Gepolst of u zich dan niet net extra verdacht maakte, geeft u het volgende aan: "Ze vroegen me niks, ik had geen tijd voor hun, of ze het verdacht vinden of niet, ik weet het niet" (cgvs p. 19). Gevraagd welke voorzorgsmaatregelen u eventueel aan de dag legde, teneinde te vermijden dat beide jongens jullie geheim en aldus relatie zouden ontdekken, geeft u volledig nietszeggend het volgende aan: "Hij zei dat ze het niet mochten weten, dat we elkaar daten, mss zagen ze mij en hem altijd samen, we gaan altijd samen buiten, ik was altijd in zijn huis, niet in mijn plaats, mss vermoeden ze iets" (cgvs p. 20). U bevestigt vervolgens nogmaals altijd in het huis van Mr. C. te hebben vertoefd en niet meer in uw eigen woning te hebben verbleven (cgvs p. 20). **Hoewel uit uw verklaringen aldus overduidelijk naar voor komt dat u – door uw plotselinge afstandelijke houding jegens jullie beide huisgenoten K.en S. – zich net wel zeer verdacht hebt gemaakt en u het aldus eigenlijk zelf in de hand hebt gewerkt dat uw relatie met Mr. C. zou bekend raken, kan er ook nog worden opgemerkt dat uit uw interview op het Commissariaat blijkt dat u allesbehalve enige voorzichtigheid aan de dag legde voor wat betreft uw relatie met Mr. C. en het verborgen houden ervan, meer nog, dat jullie zelfs altijd samen waren.** Zo geeft u het volgende aan: "We gingen samen, altijd, als je mij ziet, zie je hem, misschien dachten ze die mensen doen iets..." (cgvs p. 16). U bevestigt nogmaals altijd samen te zijn geweest, zoals in het weekend, jullie gingen samen naar de supermarkt, begaven zich samen naar afspraken, of gingen mensen samen bezoeken (cgvs p. 16). Jullie waren dan ook altijd samen, officieel was aldus niemand op de hoogte van jullie relatie, doch mensen vermoedden het misschien gezien jullie altijd samen waren (cgvs p. 16). U gevraagd of mensen het dan niet raar vonden, dat jullie altijd samen waren, stelt u dat niet te weten, u was immers niet in hun geest (cgvs p. 19). U dan maar gevraagd of u niet bang was in dit kader, dat mensen het raar zouden kunnen vinden, ontkent u dit, als u een probleem zou hebben, zou Mr. C. er wel voor u zijn (cgvs p. 19).

Verder blijkt tevens uit uw verklaringen dat u – voor wat betreft Mr. C. – ontzettend op de vlakte blijft voor wat betreft zijn eigen seksuele geaardheid en de ontdekking ervan en u tevens totaal niet op de hoogte bent van zijn relationele verleden. U gevraagd of Mr. C. enkel tot mannen is aangetrokken, geeft u enkel aan hem nooit met een vrouw te hebben gezien, u zag hem nooit buiten gaan met een vrouw of zag nooit een vrouw die bij hem kwam (cgvs p. 17). U zou daar ook nooit met hem over hebben gesproken, of hij op mannen en/of vrouwen valt, jullie praatten daar niet over (cgvs p. 17). U gevraagd of hij reeds eerdere relaties met mannen of vrouwen heeft gehad, ontkent u wederom dit te weten (cgvs p. 17). Gepolst hoe hij er van zichzelf dan wel zou zijn achter gekomen dat hij tot mannen aangetrokken blijkt, stelt u enkel dat hij u zei dat hij u leuk vond, hij zei u niet hoe hij voor mannen is geworden, jullie zouden daar dan ook verder niet over hebben gepraat (cgvs p. 18). Ook een bespreking omtrent hoe het leven voor homoseksuelen binnen de Nigeriaanse homofobe maatschappij is, hebben jullie compleet nagelaten te voeren (cgvs p. 18). **U zou er tenslotte ook totaal niet van op de hoogte zijn hoe het momenteel met Mr. C. zou zijn gesteld, u zou immers niets weten over hem nu, sinds u Nigeria verliet, sinds u ontsnapte (cgvs p.15). Dit is bijzonder opmerkelijk, omdat uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat Mr. C. uw eerste (seksuele) partner was en dat u van hem hield (cgvs p. 13). Uit uw verklaringen kan bovendien worden afgeleid dat jullie beiden betrappt werden en dat dit feit precies aan de basis lag van uw vertrek uit Nigeria. Het ligt dan ook binnen de verwachtingen dat u er alles zou aan doen om aan de weet te komen hoe het uw geliefde en lotgenoot is vergaan. De vaststelling dat u volstrekt onwetend bent over zijn lot, roept vragen op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw homoseksuele relatie met hem.**

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, kan er dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan de door u geopperde homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie met Mr. C.. Immers de manier waarop u consequent de u gestelde vragen wat betreft de beleving en ontdekking van uw homoseksuele geaardheid beantwoordt met algemene, herhalende, beknopte en geenszins overtuigende verklaringen, alsook uw onvermogen enige blijk van reflectie of twijfel te geven bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid, bij de manier waarop u met dit besef omging, en bij het besef in een maatschappij te leven die manifest vijandig staat tegen de gevoelens die u ervaren zou hebben en tegen de seksuele geaardheid die u stelt te hebben, getuigt van een dermate onvermogen om uw ervaringen te schetsen, te kaderen en uit te leggen, waardoor er ernstig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Immers van iemand die ontdekt homoseksueel te zijn – dit in het kader van een maatschappij die manifest vijandig staat tegenover elke vorm van homoseksualiteit – is het allerminst onredelijk om te verwachten dat deze toch ietwat uitleg zou kunnen geven bij de manier waarop deze dit besef opnam en verwerkte, en eventuele

gevoelens van twijfel of aarzeling hierbij zou kunnen plaatsen, die verder gaan dan de vage, beknopte en geenszins aannemelijke verklaringen van uwentwege. Bij de ontdekking van uw eigen homoseksuele geaardheid, die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving, kan dan ook verwacht worden dat u hierover vrij en doorleefd kan vertellen – hetgeen in casu helemaal niet het geval is – gegeven het feit dat een dergelijke ontdekking een grote impact heeft op het leven van de persoon die dit ontdekt, en deze persoon plaatst in de complexe realiteit waarmee homoseksuele mannen, levend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, geconfronteerd worden bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid. Dat u hiertoe helemaal niet in staat bleek te zijn, ondanks de veelheid aan verschillende vragen in die richting die u werden gesteld tijdens het gehoor op het CGVS, doet dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Uw beknopte en geenszins overtuigende verklaringen zijn voorts tekenend voor het gebrek aan inzicht van uwentwege in de complexe realiteit waarin homoseksuele mannen in Nigeria zich geplaatst zien, bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homoseksueel zijn in Nigeria – of te getuigen van wat u dacht en wat door u heen ging en uw uiterst beknopte uitleg hieromtrent, is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksuele man, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van de homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele zinnige (concrete) gedachte, overweging, of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit.

Gelet op het feit dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u geopperde homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie met Mr. C., kan er dan ook evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, die hiervan het gevolg waren.

Voor wat betreft deze door u aangehaalde feiten van vervolging - zijnde de betrapting door Stanley en Kevin terwijl u en Mr. C. seksuele betrekkingen zouden hebben gehad in zijn kamer - kan er evenwel toch nog het volgende worden opgemerkt. Vooreerst is het opmerkelijk dat Mr. C. – te midden van het hebben van seksuele betrekkingen met u in zijn kamer – zomaar de deur zou openen indien er zou worden aangeklopt. U deze vraag opgeworpen, geeft u het volgende aan: “Ze klopten, hij zei wie is dat, hij zei het is Stanley, de baas opende de deur, hij dacht dat hij hem een boodschap zou geven ofzo” (cgvs p. 20). U ermee geconfronteerd dat Mr. C. toch – volgens uw eigen verklaringen – enkel een short droeg en u bovendien naakt was, stelt u dat hij enkel zijn hoofd buiten de deur stak, waarop ze de deur met dwang openden en binnen kwamen (cgvs p. 20). **Het is evenwel compleet ongeloofwaardig dat Mr. C. - dewelke in zijn kamer met u op dat moment homoseksuele betrekkingen zou hebben gehad, overigens binnen een homofobe maatschappij - te midden van deze verboden activiteiten de voordeur zou openen, dit terwijl hij enkel een short zou hebben gedragen en terwijl u dan weer volledig naakt zou zijn geweest.** Overigens hebt u zelf reeds uitvoerig aangekaart dat jullie beide huisgenoten K. en S. mogelijks op de hoogte waren van wat er zich tussen jullie afspeelde, waardoor jullie logischerwijze extra voorzichtigheid aan de dag hadden dienen te leggen. U geeft zelfs letterlijk aan dat beide jongens waarschijnlijk wisten wat er op dat moment aan het gebeuren was, ze wisten dat jullie aan het daten waren, u vermoedt dan ook dat ze wisten dat jullie op dat moment in Mr. C. zijn kamer aanwezig waren (cgvs p. 20). U weet overigens maar al te goed wat er in Nigeria normaliter gebeurt indien mensen worden betrapt op/tijdens homoseksuele activiteiten, wat uw verklaringen des te onaannemelijker maken. Zo stelt u dat dergelijke betrapte mensen letterlijk bloot worden gesteld, ze worden naakt doorheen de hele stad of het gehele dorp gesleurd, zodat mensen hen zouden zien, vervolgens zouden ze tot 14 jaar gevangenisstraf riskeren (cgvs p. 20).

U stelt verder nog dat u te Nigeria zou gezocht worden, de ‘Chief of Security’ en de politie zouden uw foto hebben, vermoedt u, u zou dan ook worden gezocht, het zou makkelijk zijn voor hen om u te vinden (cgvs p. 21). Immers mensen waren aan het filmen en foto’s aan het nemen toen ze jullie rond droegen doorheen het dorp, uw gezicht zou aldus gekend zijn (cgvs p. 21). Dit zou op tv zijn vertoond, meer specifiek op BBC IGBO (cgvs p. 21). U zou evenwel niet weten in welk specifieke programma deze beelden zouden zijn vertoond, tevens bent u er niet van op de

hoogte of ook de kranten hierover zouden hebben bericht, noch kan u enig bewijs hiervan naar voor brengen (cgvs p. 21).

Tenslotte blijkt uw homoseksueel relationeel parcours te België ook eerder beperkt te zijn gebleven. Hoewel u aangeeft nog twee homoseksuele relaties te België te zijn aangegaan, blijken deze immers beiden van bijzonder korte duur te zijn. Overigens blijkt uit uw verklaringen dat u zelfs de volledige naam van uw twee zogezegde liefdespartners te België, niet weet weer te geven. Zo had u een relatie met een zekere K., doch deze relatie duurde niet meer dan drie maanden en u zou zijn achternaam niet kennen (cgvs p. 22). Op het moment van het interview voor het Commissariaat had u dan weer een relatie met een zekere J., jullie waren toen evenwel nog geen maand samen, u zou zijn volledige naam niet kennen, u kent hem als J., u kent zijn familienaam niet (cgvs p. 22-23).

Wat betreft het door u toegevoegde 'Statement' dd. 12 juni 2016 van 'The Nigeria Police Invitation and Custody' kan er nog het volgende worden opgemerkt. In het attest wordt er louter melding gemaakt van het feit dat Dhr. C. N. -de naam die u voor de DVZ opgaf als deze van uw vader (gehoor DVZ pt. 13 dd. 26/01/2018)- sinds 29 december 2015 was opgesloten en hij aldaar op 12 juni 2016 ook is overleden. **Er wordt in het attest echter geen enkele melding gemaakt van uzelf noch de mogelijke zaak die er tegen u persoonlijk hangend zou zijn.** Meer nog, het attest stelt het volgende: "The letter (sic; wellicht "latter") was incarcerated as an accomplice to a conspiracy to commit a crime and for holding a meeting of an illegal society". U hiermee geconfronteerd, geeft u het volgende aan: "Toen ze in mijn dorp me kwamen zoeken, ze vonden me niet, arresteerden mijn vader, ze zeiden dat hij me verborg. Vader zei dat hij me maanden niet had gezien" (cgvs p. 22). **U er nogmaals mee geconfronteerd dat het attest gewag maakt van een arrestatie van Dhr. C.e in het kader van 'medeplichtigheid aan samenzwering om een misdrijf te plegen en voor het houden van een bijeenkomst van een illegale vereniging', stelt u enkel en alleen 'het niet te weten' (cgvs p. 22). U opgeworpen dat het attest ook melding maakt van een vraag naar uw familie toe om zich zo snel mogelijk naar het politiestation te begeven 'to see the facts' en of uw familie effectief hieraan enig gevolg heeft gegeven, stelt u wederom niet te weten of uw moeder ging of niet (cgvs p. 22). **Verder is het nog opvallend dat het attest – waar u overigens enkel en alleen een kopij van voorlegt gezien het originele document zich 'in Nigeria' zou bevinden – reeds dateert van 12 juni 2016 doch u dit pas in april 2019 – en aldus bijna drie jaar later – aan onze diensten overmaakt. U geeft als verklaring voor deze laattijdigheid enkel en alleen aan dat uw advocaat het u vroeg, om documenten te verwerven dewelke kunnen aantonen dat uw vader in het politiestation overleed (cgvs p. 22). Uw zakenpartner C. zou voor u vervolgens naar uw dorp zijn gegaan, hij vroeg op zijn beurt aan uw moeder om documenten dewelke de politie mogelijks achter liet, hierop nam hij een foto van het document en stuurde hij het via facebook naar u op (cgvs p. 21). **U verder tenslotte nog gevraagd wie het door u voorgelegde attest heeft opgesteld, geeft u aan dit niet te weten, misschien de politie, u weet niet wie het schreef (cgvs p. 22). Dit attest kan dan ook allesbehalve voorgaande bevindingen ombuigen, meer bepaald dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u geopperde homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie met Mr. C. en er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, die hiervan het gevolg waren.******

Er kan tenslotte opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in Imo State, Rivers State en Oyo State te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Imo State, Rivers State en Oyo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van

een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Imo State, Rivers State en Oyo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het enig middel wordt genomen uit de schending van:

“- artikel 2 en 3 van het Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM);

- artikel 1, A, (2), van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, goedgekeurd door de wet van 26 juni 1953;

- artikel 1, (2), van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967;

- artikels 48/3 en 48/4, van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet);

- artikelen 57/6/2, juncto 62, van de Vreemdelingenwet;

- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

- de motiveringsplicht, de algemene zorgvuldigheidsplicht, de onafhankelijkheidsplicht, de onpartijdigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”.

Verzoeker omschrijft zijn persoonlijkheid en stelt dat hij een “*simpele man*” is.

In het eerste onderdeel argumenteert verzoeker inzake de ontdekking van zijn seksuele geaardheid.

Verzoeker verwijst naar een rapport van Vluchtelingenwerk Vlaanderen over gevluchte holebi's. Verzoeker verwijst naar de beginselen, gesteld door UNHCR, de VBV en RVV inzake de geloofwaardigheid bij de beoordeling van asiëldossiers.

Verzoeker bekritiseert, aan de hand van een verwijzing naar een document uitgaande van een Nederlandse LGBTQI+ vereniging, de motivering inzake de ontdekking en beleving van zijn homoseksualiteit. Verzoeker heeft kritiek op de “*insisterende vragen*” en “*zeer intieme vragen*” over zijn seksuele ervaringen.

In het tweede onderdeel stelt verzoeker:

“*Wat er ook van zij wat betreft de homoseksuele belevenissen van verzoeker in zijn land van herkomst, kan zijn homoseksualiteit niet serieus in twijfel worden getrokken gezien zijn homoseksuele relaties hier in België.*

Sinds zijn aankomst in België heeft verzoeker inderdaad twee homoseksuele relaties gehad, één met een man genaamd Kris en de tweede - die tot nu toe voortduurt - met een man genaamd Jacob.

Echter meent het CGVS dat deze relaties een « beperkte homoseksueel relationeel parcours » in België zou weergeven en onderlijnd het dat verzoeker de achternamen van zijn partners niet kent...

Opnieuw gaat deze opmerking uit van een uiterst Westers standpunt: ook van Mr. C. kende verzoeker de naam niet, terwijl er niet betwist wordt dat deze laatste gedurende twee jaar zijn baas is geweest. Het gaat ook uit van een standpunt volgens dewelke men bijzondere interesse moet vertonen voor het leven en de intimiteit van een seksuele partner: dit is maar een standpunt en uiteraard kan men seksuele betrekkingen hebben met iemand waarvan men het fijne niet kent. Uiteindelijk ziet verzoeker niet in wat het CGVS meent met de opmerking volgens dewelke deze relaties van «bijzonder korte duur» zouden zijn: wat heeft dit immers te maken met de hier onderzochte vraag, m.n. of verzoeker al dan niet homo is?

In ieder geval behoudt verzoeker zich het recht om terloops het geding bijkomende stukken neer te leggen wat betreft zijn homoseksuele relaties in België.

Het middel, in diens tweede onderdeel, is gegrond.”

Beoordeling

2.2.1. De Raad benadrukt dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat

rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen of rechtsbeginselen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de volgende ingeroepen artikelen en beginselen geschonden acht door de bestreden beslissing:

- artikelen 2 en 3 van het EVRM;
- artikel 1, (2), van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967;
- artikelen 57/6/2, *juncto* 62, van de Vreemdelingenwet;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- de motiveringsplicht, de algemene zorgvuldigheidsplicht, de onafhankelijkheidsplicht, de onpartijdigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De schending van voormelde artikelen en algemene rechtsbeginselen wordt, voor zover al op ontvankelijke wijze, minstens niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2.4. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker, die overeenkomstig artikel 14 PR RVV ter zitting gevraagd werd of hij iets wenste toe te voegen aan zijn relaas, verklaarde dat hij graag in België wil blijven omdat hij onlangs vader is geworden van een baby. Verzoeker verklaarde verder ter zitting dat hij gedurende meer dan één jaar een vaste relatie heeft met de vrouw die moeder is van zijn kind.

Mede in acht genomen dat verzoeker nooit blijkt heeft gegeven heeft van biseksualiteit, wordt verzoekers geloofwaardigheid inzake zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en voorgehouden homoseksuele relaties in België manifest ondermijnd door de vaststelling dat hij vader is geworden van een kind in België en dit ingevolge een standvastige relatie met een vrouw.

2.2.5. Verzoekers verwijzing naar zijn persoonlijkheid, de beginselen inzake beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoeken om internationale bescherming en de beoordeling van (de ontdekking en beleving) van homoseksualiteit kunnen evenmin aangenomen worden als een concrete betwisting en nuttige weerlegging van de motivering waaruit onder meer blijkt dat:

- verzoeker als oplossing voor zijn financiële problemen geen andere mogelijke pistes heeft onderzocht alvorens een homoseksuele relatie aan te gaan;
- verzoeker niet kan verklaren en aannemelijk maken hoe een relatie, die ontstond uit een bepaalde vorm van dwang, op zeer korte tijd wist te evolueren naar een genotsrelatie waar hij zich wel in wist te vinden en naar het besef dat hij eigenlijk homoseksueel was;
- van iemand die voor het eerst zijn homoseksuele geaardheid ontdekt, beleeft en ervaart te midden van een homofobe maatschappij als Nigeria, men er kan van uitgaan dat deze zich daaromtrent niet zo snel en niet zo eenduidig positief zou over uitlaten, doch dat er persoonlijke twijfels zouden rijzen omtrent deze homoseksuele geaardheid en dat het aanvaardingsproces meer tijd en reflectie zou vragen;
- uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij, voor wat betreft Mr. C., ontzettend op de vlakte blijft voor wat betreft diens eigen seksuele geaardheid en de ontdekking ervan en verzoeker evenmin op de hoogte is van diens relationele verleden;
- aangezien geen enkel geloof kan worden gehecht aan de vermeende homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie met Mr. C., er evenmin enig geloof gehecht kan worden aan de door verzoeker geopperde vervolgingsfeiten die hiervan het gevolg waren;
- de betrapting door S. en K. terwijl verzoeker en Mr. C. seksuele betrekkingen zouden hebben gehad in zijn kamer, niet geloofwaardig zijn;
- verzoeker niet geloofwaardig is waar hij voorhoudt dat hij in Nigeria zou gezocht worden.

De voormelde onderdelen van de omstandige motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Verzoeker beroept zich inzake de subsidiaire bescherming op geen ander element dan wat hij aanbrengt in het kader van de vluchtelingenstatus.

Verzoeker toont gelet op de hogere vaststellingen niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS